

MUZIEK(R)ANTJE.

Nieuwsblaadje van „Fanfare Eendracht„ VRASENE

3^e Jaargang. 1° Nummer. 1979

Verschijnt als't past (en gratis)

verantw. wibg. R. HEEMAN.

Beste Lezer,

Weer een muziekkrantje !

Mag ik, bij het verschijnen ervan, U allen een zalig en gelukkig
nieuwjaar wensen : het beste voor U en voor allen die U duunbaar
zijn. Misschien hoort daar ook uw fanfare bij ?

1978 is voor onze maatschappij een zwaar jaar geweest: Onze
dirigent Hilaire Verstiggel is overleden. Niet alleen onze
fanfare, niet alleen muzikanten en bestuursleden van vele
muziekverenigingen uit de omliggende gemeenten, maar gans de
bevolking van Vrasene hebben hem, bij zijn begrafenis, een laatste
hulde gebracht. Wij danken U daarvoor.

Een belangrijke periode in de geschiedenis van onze maatschappij
is daarmee afgesloten. Ze is mooi geweest. Het was de pioniers-
periode, waarin met veel geduld en grote kennis een muziekmaat-
schappij uit de grond werd gestampt. We beginnen nu aan een nieuw
tijdperk. Het zal ook mooi zijn mits allen die, op een of andere
manier bij de fanfare betrokken zijn, zich inspannen om dit waar
te maken.

Mogen we dit ook aan U vragen ? Uw steun, uw belangstelling en uw
sympathie hebben we hard nodig !

R. Herman

voorzitter

IN MEMORIAM

HILAIRE VERSTIGGEL

Dirigent van de fanfare "Eendracht" Vrasene.

Geboren te Kioldrecht op 4 oktober 1918

Overleden in de H.Helenakliniek te Sint-Gillis-Waas op
woensdag 13 december 1978

Ter herdenking van hem, die ons te vroeg is overleden en aan wie we zoveel verschuldigd zijn, geven we U hier:

- enkele fragmenten uit het interview dat we lieten verschijnen in ons krantje, een jaar geleden;
- de tekst van de hulde, uitgesproken door de voorzitter bij de begrafenisplechtigheid.

... Ik was 3-4 jaar, toen ik al leerde blazen op een kleine, waardeloze piston.

... Toen ik 5 jaar was leerde ik mijn eerste noten muziek bij een van mijn broers. Ik speelde vlug zonder goed muziek te kennen. Op mijn 7-8 jaar begon ik eigenlijk muziek te leren.

... Na mijn plechtige Communie (11 jaar) werd ik effectief muzikant in de harmonie van Kioldrecht.

... Ondertussen studeerde ik piano bij meester Van Laere. Thuis hadden we een echt muziklievend midden. 's Middags na het eten trokken we naar boven ('t werkhuis was beneden). Daar speelden we dan ruim een half uur: ons gezin en de muzikanten uit ons gebuurte: een echt orkest met soms tot 15 muzikanten. En 's avonds her begon dat veelal opnieuw!

... De mobilisatie legde de werking van de muziekmaatschappijen stil. Ik was bij een "compagnie spéciale". Daar werd een orkest gevormd van 24 man: We repeteerden 3 uur 's voormiddags en 3 uur 's namiddags elke dag dat we geen verlof hadden. Alleen door veel repeteren, veel doen, leert men de fijnheid, de stijl, de lippenzetting van de moderne muziek.

... Einde 1946 werd ik muziekmeester te Verrebroek. Een half jaar later vroeg Leon Goeman mij om dirigent te Vrasene te worden. Ik kende eigenlijk geen muzikanten te Vrasene. Dan ben ik hier begonnen met weinig spelende leden. Stilaan verbeterde dat, maar het duurde toch 3-4 jaar eer we

iets degelijks konden presteren.

... Dé grote sprong voorwaarts was de mars-wedstrijd Fabiola te Lokeren. Daar deden we aan mee met 26 muzikanten, maar dan ook 26 perelkens: een stel muzikanten waarop ik kon rekenen. We hebben daarvoor veel gerepeteerd en behaalden met klank de eerste rijs.

... 't Jaar daarop: Wissekerke ! De muzikanten speelden daar zoals ik het bijna niet dierf dromen! Ook de Wissekerke-mars klonk als een bel, en we behaalden ook daar de eerste prijs.

... De toekomst? Door inspanningen van het bestuur, door aanspreken van vroegere muzikanten om terug bij ons te komen en door aangroei van jongsuit zal de maatschappij terug worden wat ze vroeger was. Dan zit er opnieuw "muziek" in!

Hilaire,

Vanuit de verschillende maatschappijen, die het geluk hebben gehad onder uw leiding te staan, zijn muzikanten en bestuursleden opgekomen om U een passende uitvaart te bezorgen, uit dankbaarheid voor wat U als chef voor hen betekende.

U was dé muziekmeester: onder uw bezielende leiding heeft U onze maatschappij op een peil gebracht, dat veel grotere en befaamdere groeperingen ons benijdden.

Uw enthousiasme begeesterde de muzikanten, uw doorzettingsvermogen en werkkracht dwong hen tot volgehouden inspanningen, uw grote muzikaliteit verplichtte hen als het ware tot steeds beter.

Muziek was uw leven: zij tekende uw gesprekken, zij bepaalde uw levenshouding. Met zeer veel aanleg, maar ook met een enorme werkkracht en doorzetting heeft U zichzelf gevormd tot een gevoelig musicus, bezorgd om een perfecte uitvoering, attent voor elke nuance. Diezelfde muzikale sfeer, maar tevens diezelfde inzet betrachtte U ook in uw gezin, waarop U terecht zo fier waart.

We danken U, Hilaire... Dank voor uw inzet als muziekmeester. Onbaatzuchtig hebt U zoveel avonden opgeofferd om, buiten de repetities, jongens de muziek aan te leren, bij te werken, verder te vervolmaken.

Dank voor uw enthousiasme en begeestering.

Dank voor de vriendschap tegenover ieder van ons. Ze bepaalde mee de sfeer van vriendschap in de vriendengroep die de fanfare is.

Dank voor uw voortdurende bezorgdheid en medeleven met het wel en wee van de fanfare, maar ook van elk van de muzikanten en majoretten. Zij waren uw mensen: U voelde zich verantwoordelijk voor elk van hen.

Dank voor dat alles en nog veel meer...

We zullen U missen, Hilaire. Bezorgd om uw gezondheid hebben we uw strijd tegen de moordende ziekte gevolgd en U bewonderd om de taale, niet-afgevendende wil om te genezen.

Ook die ijzersterke wil moest uiteindelijk begeven.

Ontroerd nemen we van U afscheid.

Moge onze herinnering aan U, en onze vriendschap voor de uwen een steun betekenen voor uw echtgenote, kinderen en familie, die moeten leren leven zonder U.

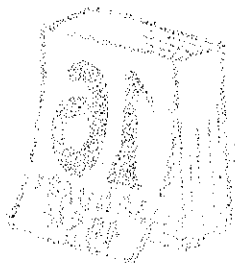
Met droefheid in het hart, maar in volle vertrouwen bidden wij dat God U, de rusteloze, de eeuwige rust moge schenken.

leo verstiggel

Hij is de zoon van onze overleden muziekmeester en werd geboren in 1952. Na zijn lagere school studeerde hij aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen en behaalde daar een eerste prijs voor notenleer en een eerste prijs voor slagwerk. Momenteel is hij muzikleraar aan de Gemeentelijke Muziekscholen van Bergerhout, Wijnegem en Beveren. Hij is dirigent van de Sint-Jansfanfare van Sint-Janssteen en bespeelde in onze maatschappij de hoorn.

We zijn ervan overtuigd dat de muzikale leiding van onze fanfare in goede handen berust: zijn grote muzikale kennis, zijn toewijding en zijn zin voor afwerking staan daar borg voor. We wensen hem dan ook het beste, en zeggen hem als bestuur onze volledige steun toe.

Tevens danken we zijn broer André omdat hij als interim-dirigent de maatschappij heeft geleid toen Hilaire het wegens ziekte moest opgeven. Hij heeft in zeer moeilijke omstandigheden de overgang mogelijk gemaakt. Daarom, en ook omdat hij als muzikant in onze rangen blijft, zijn we hem dankeverschuldigd.

65

Het is weinig mensen gegund hun briljante bruiloft te mogen vieren: Mon en Margriet voelen zich best in staat er nog vijf jaartjes bij te doen.

Alles en iedereen had zich ingespannen om van die zaterdag, 13 januari iets speciaals te maken, zelfs het weer: een winterdag uit de "goede oude tijd" met heel de dag sneeuwbuien en gladde wegen, zodat de fanfare niet kon opstappen om het jubilerende paar aan huis af te halen. Ze was echter wel present om Mon en Margriet te verwelkomen met een daverende mars, op de koer van de meisjesschool, waar, in de kapel, de jubelmis plaats had.

Op het gemeentehuis werd het paar en de familie ontvangen door de Burgemeester en drie Schepenen-toevallig oud-burgemeesters van Vrasene, Melaele en Kieldrecht.

Er waren toespraken van schepenen Goossens, burgemeester Van der Aa en schepenen Van Mieghem; er werd aan de jubilarissen een splinternieuw trouwboekje geschonken, echter wel zonder de gebruikelijke bladzijden voor mogelijk nakomelingschap, omdat "mirakelen nu eenmaal niet meer van deze tijd zijn". De schuimwijn vloede rijkelijk en de stemming steeg in verhouding.

Van het gemeentehuis ging het daarna, door een dikke sneeuwvlaag, naar de parochiekring waar een receptie werd gehouden voor vrienden, geburen en bestuursleden van vele verenigingen.

Door de fanfare werd daar de gebruikelijke sere-nade gebracht. Op verzoek van Mon werd het de mars "Caen" die hij jaren geleden nog had aangeleerd aan de toenmalige jonge garde. Dat hij het nog kon bewees hij toen men hem de dirigeerstok in handen gaf.

Na de receptie ging het feest, onder de familie nog door tot in de vroege uurtjes.

Een dag om niet meer te vergeten; een dag om nog eens over te doen, Mon en Margriet,over vijf jaar!

BLASIUSKERMISFESTIVAL 4 FEBRUARI, 1979.

Het ziet er niet direkt naar uit dat we kortelings aan mooi weer toe zijn; toch hopen we tegen Blasius kermis op een beetje mildheid vanwege de weerman, zodat de vijf muziekkorpsen die werden uitgenodigd zonder problemen kunnen opstappen.

Hier zijn dan de muziekverenigingen die hebben toegezegd mee te werken aan dit festival:

Harmonie Sint Jan uit Sint Jansteen Nederland.

Kon. Harmonie Sint Cecilia uit Kieldrecht.

Fanfare Euterpia uit Verrebroek.

Kon. Fanfare Sint Cecilia uit Sint Pauwels.

Fanfare "Kunst en Vreugd" uit Doel.

Alle deelnemende verenigingen hebben een tamboer of majorettenkorps: het wordt dus een kleurrijke bedoening.

We houden het nog steeds bij onze beproefde formule van vorige jaren en laten de muziekkorpsen kriskras door het dorp opstappen zodat weer overal "muziek in de straat" zal zijn.

De optochten beginnen vanaf half drie: stopt dus tijdig uw middagdutje.

Onze eigen fanfare zal, zoals gewoonte, de kermis openen op de vooravond dat is zaterdag, 3 februari.

Het spreekt vanzelf dat we weer op uw belangstelling rekenen. Kom dus aan uw deuren kijken... en brand een kaars voor gunstig weer... als dat nog helpt.

Wanneer u naar het dorp gaat met de kleine mannen, of gewoon met vrienden en familie om een pintje, vergeet dan niet eens binnen te wippen in het gemeentehuis waar een tentoonstelling loopt van vrijetijdswerken door mensen van Vrasene. De inrichters zijn "De Vrienden van het Jeugdatelier".

En op tweede kermisdag, maandag, 5 februari, traditioneel: Toneelavond ingericht door het Davidsfonds en Amede Verbruggenkring. Plaats en uur: Parochiekring te 20u.

Wordt opgevoerd: "De Collega's" van Jan Materne door toneelgroep Sint Genesius van Sint Niklaas.

=====

LIDKAARTEN

Vanaf begin maart komen bestuursleden van onze fanfare weer aan uw deur (en uw portemonnee!) kloppen om uw lidmaatschap te hernieuwen.

Twee vraagjes!

- Wil ze gul ontvangen: Het is zo al een "job"!

- Als elk erelid spontaan 50 fr. meer geeft, kunnen wij daarmee een nieuw instrument kopen! En die gaan we nodig hebben, want enkele jonge elementen melden zich aan om onze groep muzikanten te versterken.

En... nog een vraagje!

Als je nog geen lid bent, roep ons eens binnen! Ook UW steun hebben we hard nodig.

We danken U daarvoor.

1979: JAAR VAN HET KIND

OOK WIJ DOEN MEE !!!

met een

KLEURPRIJSKAMP

voor alle kinderen van

3 tot 7 jaar : geboren in 76 t/m 72 : de eenvoudige tekening

8 tot 14 jaar: geboren in 65 t/m 71 : de meer ingewikkelde tekening.

Deelname in de kosten: 20 fr. per tekening.

De tekeningen die dienen gekleurd te worden, vind je achteraan in dit krantje.

Alle materialen mogen worden gebruikt.

We verwachten uw inzendingen tegen ten laatste 1 maart bij een van de bestuursleden of in het lokaal, café "Sleutelhof", Brugstraat, Vrasene.

Vergeet niet op de keerzijde te vermelden:

Naam :
Voornaam :
Adres :
Geboortedatum :

Er zijn mooie prijzen te winnen !!!

Doe je mee ?

